

have det liggende længere mod Nord end ved Eremitagesletten, mellem Taarbæk og Bakken ved den saakaldte slesvigske Sten, og de indgav derfor til den daværende Krigsminister et Forslag, som gik ud paa at flytte dette nordre Fløjfort ned til denne Slette, men at anlægge det i et tredelt Fort: et Fort med Fladbaneskyts ved Taarbæk Havn, et Haubitsbatteri tæt Nord eller Nordvest for Taarbæk Kirke og et Fort med Fladbaneskyts i Nærheden af den slesvigske Sten, hvis Opgave nærmest skulde være at beskytte Haubitsbatteriet, i Tilfælde af at en Fjende var kommen i Land Nord fra og vilde angribe det fra Landsiden.

Under Forhandlingerne i Folketinget fremstillede den daværende Forsvarsminister Sagen, som den da forelaa ifølge den Skrivelse, der var indgaaet fra Generalstaben under 20. August 1909, og fremstillede den saaledes, at Meningen fra de sagkyndiges Side var at anlægge: 1) et Haubitsbatteri i Lavningen mellem Taarbæk Kirke og Slesvigbakken, 2) et Kystflankeringsbatteri med 75 mm Kanoner tæt Nord for Taarbæk Havn, 3) nogle Anlæg til Sikring mod Angreb af land-satte Styrker Nord fra. Men under Forhandlingerne erklærede den daværende Forsvarsminister, at dette sidste Fort ved den slesvigske Sten, som skulde bestykket med Fladbaneskyts, kunde han ikke gaa ind paa, hvorimod han foreslog, at man tog de to andre Forter, Fortet forsynet med Fladbaneskyts ved Taarbæk Havn og Haubitsbatteriet bag ved Taarbæk By i Nærheden af Taarbæk Kirke. Den daværende Forsvarsminister udtalte udtrykkelig følgende: „Denne sidste Del af Fortet har jeg ikke kunnet slutte mig til, og naar Rigsdagen vil bevilge den samlede Sum, sker det udelukkende under den Forudsætning, at Batterierne lægges nede ved Taarbæk i to Dele, nemlig et Fladbaneskytsbatteri, der kan bestryge Kysten, og et Haubitsbatteri, som skyder i Bue ud over Vandet, medens den tredje Del, som skulde have Forbindelse med Landbefæstningen, udelades. Det er Forudsætningen, som Rigsdagen kommer til at stemme om, og saaledes vil det blive udført. Mine Ord i den Henseende ville blive bindende ogsaa for den Minister, som kommer efter, og som skal udføre Beslutningen“.

Det er paa denne Motivering af den daværende Forsvarsminister, at Rigsdagens to Afdelinger stemte, og det havde været i rette Tid, hvis den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, den Gang denne Sag blev

forhandlet, havde fremsat det Forslag, han har fremsat i Dag. Men da glemte han det. Den Gang Stillingen forelaa saaledes, at der kun vilde blive 2 Forter og ikke, som de sagkyndige, Generalstaben, havde ønsket, 3, tog Generalstaben Sagen op paa ny, og under 3. September 1909 indgik der til Krigsministeriet en Skrivelse fra den kommanderende General i første Generalkommando med Tilslutning af Generalstaben, af Ingeniørgeneralen og Artillerigeneralen. I denne Skrivelse hævdede det, at det af Generalstaben tidligere indsendte Forslag absolut maatte anses for at være det mest betryggende, men at man, naar Bevillingen ikke kunde forhøjes, kunde gaa med til, at der byggedes et stormfrit, med Selvforsvarsmidler udstyret Haubitsfort ved Taarbæk Kirke, suppleret med et tæt Nord for Taarbæk Havn anlagt lille Kystflankeringsbatteri, med Maalestation for Haubitserne.

Det er paa denne Indstilling, Sagen foreligger, og det er paa denne Motivering fra Regeringens Side, at Rigsdagen har gennemført Bevillingen. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem mener, at det er Ministeren, der har forlangt, at Fortet skulde ligge tæt ved Taarbæk Kirke, det er den Indstilling, jeg har nævnt . . . (Ordføreren for Forslagsstillerne [Rambusch]: Jeg har ikke sagt, at det var Ministeren, der havde forlangt det) . . . Det ærede Medlem mente, at det var ikke de sagkyndige . . . (Ordføreren for Forslagsstillerne [Rambusch]: Nej!) . . . Ja, saa glæder det mig, saa ere vi enige . . . (Ordføreren for Forslagsstillerne [Rambusch]: Nej, ikke ganske!) . . . Det er altsaa det, jeg vil slaa fast, at det er ikke blot den civile Forsvarsministers Udtalelser i Folketinget, jeg henholder mig til, men tillige den af de sagkyndige under 3. September 1909 indgivne Indstilling til Krigsministeriet, en Indstilling, der var tiltraadt af Generalstaben, af Artillerigeneralen og Ingeniørgeneralen. Her er altsaa saa megen Sagkundskab forenet, som jeg kan forlange, og det har derfor været min Mening, at Fortet skulde lægges saaledes, som det er bestemt med Tilslutning fra de Faktorer, jeg her har nævnt, og der har ikke været Anledning til fra min Side at rejse noget Spørgsmaal i saa Henseende, men Sagen er kommen frem paa anden Maade.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) spurgte mig, hvorfor jeg ikke er fremkommen med et Forslag, da jeg har rejst Sagen i Folketinget. Dette